pa sta čisto nasprotje. Zastrta skrivnost, zavita v tančico, s prodorom svetlobnega presevanja, nakazuje abstraktno imaginarno idejno zasnovo, v katero lahko vnese tudi simboliko neskončnosti in popolnosti.

Osrednja zgodba Petra Marolta se podreja motivu krajine z imaginarno, doživeto in zasanjano, kot tudi ohranjeno podobo vtisov. Prehajanje med oprijemljivo in skrajno abstraktno podobo, kot tudi beg iz zemeljskega sveta v širni brezmejni kozmos, govori o pestrosti in raznolikosti vtisov, hkrati pa gre pri tem tudi za povezavo človeka in narave kot tudi za projekcijo čustvene izpovedi. Vse to pa zaokrožijo mali formati, ki so kot igriva sestavljanka s samosvojo pripovedno noto.

Melita Ažman, univ. dipl. um. zgod.

Onstran, akril, mrežica na papir, 7.4 × 9.3 cm, 2004

na sprednji platnici:
Skladi, kolaž, akril na papir na les,12 × 9 cm, 2013/2015

LIKOVNO DRUŠTVO KRANJ

Katalog izdalo **Likovno društvo Kranj - ZDSLU**
zanj **Cveto Zlate**
Besedilo **Melita Ažman**
Fotografije **Brut Carniollus**
Oblikovanje **art2designCULTURE / Melita Ažman**
Tisk **Spletna tiskarna Trajanus**

Kranj, 2018

ODMEVI PROSTORA

PETER MAROLT

Mala galerija
Likovno društvo Kranj - ZDSLU

1. avgust - 21. avgust 2018

Likovna umetnost posega na različna področja umetniškega ustvarjanja in izražanja, kjer se estetska vrednost povzpne nad samo funkcionalno in uporabno vrednost. Kjer notranja zgodba prevlada in si podredi razumno kjer celota postane zabrisana pripoved obujanja doživetega in že pozabljenega. Tako bi lahko opisali tokratno razstavo Petra Marolta, arhitekta, ki ga poznamo po prostorsko osmišljenih objektih, artefaktih, reliefih, asemblažih ter kolažih. Umetnika, ki svoj razvoj poglablja z raziskovanjem različnih sfer likovnega izražanja. A vendar je prostor tisti zvesti sopotnik, ki ga spremlja skozi vsa obdobja. Nam pa omogoča razumeti prehajanje med soustvarjanjem prostora, iskanjem skladnosti ter usihajoče iluzije, kjer se vse povrne v svoje nedefinirano in nerazumljivo bistvo obstoja.

Sklop del navezujoč se na naslov »Odmevi prostora« nas vodi stran od strogo geometrijske razlage in razumevanja predmetnega sveta ter prostora. Vrača se k organsko brezpredmetnemu vtisu, iskanju preprostejših oblik ter moči izpovedne besede, zavite v barvno komponento naravnega sveta. To vidimo v delih »Skladi« ter »Plan 1«, kjer kompozicija nastaja še na podlagi različno oblikovanih ploskev, z ostrim prehajanjem brez medsebojnega spajanja. Umetnik se vrača na izhodno točko njegove slikarske poti, hkrati pa le-tej doda tudi vmesne postaje, vse do današnjih dni in nas na ta način spusti v svojo duhovno imaginarno, s čustvi prežeto krajinsko pripoved. V njej lahko razberemo celotno pokrajino, gorovje, gozdove, polja ter druge elemente narave, zavite v mračno kot tudi živahnejšo barvno noto, zadušenih nežnih ter prodornejših čistih barv. Dela so izseki ali pa celostne kompozicijske rešitve v podobi miniatur. Miniature niso novost, so njegov zaščitni znak. Z njimi se srečujemo praktično v vseh pogledih njegovega umetniškega ustvarjanja. Lahko bi rekli, da avtorju miniature omogočajo tudi odmik od vsemogočne arhitekture. Ta v modernem času posreduje občutek hladne odtujene ideje, v kateri pa se skriva želja preseči vse, kar je bilo do danes videno ter v svoji impozantni veličini vzbuditi to, kar v miniaturi zaman iščemo. Slednja je namreč tiha, nevsiljiva, krhka in subtilna izpoved, z željo po pozornosti.

Izbrana dela v sebi nosijo posamezne komponente, ob pomoči katerih se lahko kombinirajo ter povezujejo v zaokroženo celoto. Slika »Fragmenti« je produkt kolaža lesa in papirja. A vendar se baza na kateri nastane slika, od dela do dela spreminja. Recikliranje zavito v noto simpatično-uporabne vrednosti, dobiva pri njem čisto novo vlogo in preporod. Pri tem je treba opozoriti, da Peter Marolt v svoji zavzetosti in dognanosti ne dopušča naključja, ki bi vodila potek dela in sestave posamezne miniature, temveč si jo podreja na podlagi tehničnih in kompozicijskih rešitev kot tudi materialnih danosti. Med deli se namreč srečamo tudi s škatlicami, ki spominjajo na peresnice, kakršne so bile v uporabi v starih časih. Skrita ali odkrita podoba živahnega vtisa v njej pa bi bila lahko mišljena kot škatlica, v kateri hrani nepozabna doživetja ali izkustva. Spet druga dela so nastala kot izsek večje celote. Komponenta, ki prevlada, dobi svojo prav posebno kompozicijsko rešitev. »Segment krajine« je zelo nazoren primer izseka in prikaza naknadno definirane prostorsko krajinske zamejitve, ki deluje kot obris na beli podlagi, medtem ko »Ostra krajina« in »Praznina« nista podani v takšni skrajni obliki. Slednji posredujeta tipično obliko podolgovatega formata s horizontom. Deli sta plastično prostorsko podani s pastoznimi gestualno ekspresivnimi potezami. Tu posega tako po zemeljskih tonih in oker barvi, kot modri, vijolični in temno sivi. Kljub izredno majhni velikosti, nas prepričata s svojo subtilno in pripovedno močjo ter teksturo in strukturo. Podan je vtis naravnih materialov kot umetno narejenih učinkov, s katerimi manipulira gledalčevo zaznavo in občutenje ter dojemanje stvarnosti.

Sposobnost izkoriščanja različnih materialov in površine, mu nudi dodatno izhodiščno točko. Poleg različnih lesenih podlag in navadnega papirja uporablja tudi peki papir, laneni papir, lepenko, brusni papir ter računalniško kartico. Ravno tako pa njegova dela kažejo večplastno sestavo. Slika »Fragmenti« ohranja spomin na geometrijo, skozi lahkotno bežečo diagonalno linijo in statično podobo lika. V zabrisanosti in prekrivanju barvnih površin, ki le-še podkrepijo igro strukture pa nastaja prostor. Ospredje prekriva mračna meglica v tonih vijolične, sive in temno sive barve. Temna površina je kot obris, ki omeji celoto in jo zadrži na slikovni površini. V ozadju pa se čuti utrip pokrajine v toplih tonih rumene in rjavkaste barve, ki se trudita predreti vrhnjo plast, kjer že čakajo fragmenti rdeče barve. Slika spominja na pokrajino v prihodu ali odhodu nevihte, ko se eno bori z drugim, medtem ko slika »Prihod« kaže dramatično gmoto stapljanja barvne simbolike ter odmik v čisto abstraktno definiran svet. Pri obeh delih pa se čuti neka nadnaravna moč svetlobe, ki preseva skozi delo.

V zadnjem sklopu novejših del, se odmakne od zemeljskega ter poseže v vesoljni svet. Tam se prepleta miselnost realne zaznave ter dojemanje kaosa in reda kot tudi nastanka sveta. Ob pogledu na svet tam zunaj naših meja, je ozvezdje neskončna brezmejna celota, ki si jo lahko le zamišljamo, ne moremo pa je dognati v vsej svoji razsežnosti. Tako je delo »Dimenzija prostora«, prikaz tega točno določenega delčka v vsej svoji realno simbolični zaznani telesnosti kroga, na brezmejnosti »črnega« ozadja, na katerem je zabeležena točna lokacija in s tem definirana razsežnost prostora. Sliki »Nastanek sveta« in »Teorija kaosa«

Prihod, akril na mediapan, 14.7 × 9.5 cm, 2017